

Vážení rodiče!

V posledních letech se setkáváte v tisku, v rozhlasu, v televizi nebo ve škole, na kterou chodí Vaše dítě, s informacemi na téma – **změny ve vzdělávání**. Většinou se připomíná potřebnost změn a úkol pro školy vytvořit si vlastní „školní vzdělávací program“, který by tyto změny podpořil. Mnohem méně se ale dozvídáte, proč se má něco měnit, o jaké změny má jít a co to přinese Vaším dětem.

Nová podoba vzdělávání vychází z toho, že při rozsahu dnešního poznání a rychlém rozvoji výrobních technologií nevíme přesně, co budou dnešní děti skutečně potřebovat v dospělosti za 20 až 30 let (za poslední desetiletí se obměnilo jen 20 % celkové pracovní síly, ale zároveň i 80 % veškerého technického vybavení potřebného pro rozvoj této pracovní činnosti). Proto se vzdělávání staví na jistém množství vhodně propojených poznatků a velký důraz se klade na **dovednosti, které mají nadčasový význam** a které umožní rychle se přizpůsobit potřebám dalšího vzdělávání i pozdějšího zaměstnání. K těmto dovednostem patří – umět se učit, být tvořivý a umět řešit problémy, umět účinně komunikovat s lidmi i technikou, umět spolupracovat, respektovat svá práva i práva jiných, být tolerantní k jiným, mít vztah k přírodě i kultuře a chránit je, umět pečovat o své zdraví a bezpečí, poznávat a rozvíjet vlastní schopnosti.

Protože se nemůžeme všechno naučit, i kdybychom chtěli, klade se velký důraz na **výběr učiva**, na to, co je podstatné a **co se v dalším životě skutečně využije**. Velmi důležité je, aby do budoucna školy **motivovaly** a v učení **podporovaly** každého žáka, aby připravovaly výuku **zajímavou a dostupnou** pro všechny, aby děti **chodily do školy rády a chtěly se učit**. K tomu můžete ve spolupráci se školou výrazně přispět i vy.

S tím velmi úzce souvisejí i metody práce, které zajišťují co největší **trvalost poznání**. Dnes je nepochybně prokázáno, že člověk si nejvíce zapamatuje (osvojí si) to, co sám **vyvodil, prakticky vyzkoušel, o čem diskutoval, co jiným vysvětloval**. Proto se zařazují způsoby výuky, které nejsou pouhým předáváním hotových poznatků, ale vycházejí z **aktivní práce** žáků ve skupinách a z **propojení poznání** různých předmětů (oborů) – **NAVÍC TENTO ZPŮSOB VÝUKY DĚTI BAVÍ !**

Další změny vycházejí ze skutečnosti, že se všichni žáci nemohou naučit totéž a ve stejném rozsahu. Je nesmyslné chtít stejné výsledky od všech žáků, ale je **velmi potřebné** usilovat o to, **aby každý dosáhl svého osobního maxima**. Proto se klade důraz na **individuální přístup** – ve výuce i v hodnocení.

S hodnocením pak souvisí další základní změna. Pokud chceme žáky motivovat, nemůžeme stavět na zdůrazňování jejich chyb a nedostatků. Hodnocení musí být **příznivé**, musí především **postihovat klady žákovy práce**, musí jej **vést k dalšímu učení a výkonům** a ne jej odrazovat. Proto se prosazuje **slovní hodnocení**, které je cílenější a objektivnější než známka, proto by se žáci měli učit i **vlastnímu hodnocení** a hodnocení jiných podle daných kritérií, proto by se měli více porovnávat sami se sebou (se svým předchozím výsledkem) než s jinými žáky.

Výraznou změnu by mělo zaznamenat i prostředí, v němž se žáci učí. Dnes se hovoří o tzv. **bezpečném prostředí**. Myslí se tím prostředí, kde **není žák stresován**, kde **se cítí dobře**, kde **se nebojí** projevit a říci svůj názor, **kam se rád vrací**.

Nová koncepce vzdělávání dává učitelům škol větší **pravomoci**, ale požaduje i větší **odpovědnost** při přípravě výuky. Školy si na základě státem schváleného „rámcového vzdělávacího programu“ vytvářejí svůj **vlastní „školní vzdělávací program“**. Ten vychází z povinných dovednostních výstupů, k nimž musí školy se žáky směřovat. Učitelé pak stanovují nejvhodnější učivo i metody a cíleněji reagují na potřeby konkrétních dětí, na podmínky škol, na zájmy žáků i požadavky jejich rodičů. Podobným způsobem učilo mnoho učitelů již dříve, cílem je, aby se takový styl práce stal běžný v týmech učitelů všech škol.

Všechny naznačené změny by měly vést především k tomu, že se žáci budou **učit rádi**, že získají dovednosti i způsoby jednání, které **budou mít smysl** a které bez problému **uplatní** v dalším životě a v zaměstnání doma i kdekoli v zahraničí. Změny by měly navodit i takové vztahy ve školách, jejichž odrazem budou **samostatní, sebevědomí a aktivní lidé**, kteří budou zároveň **dostatečně odpovědní** vůči sobě i svému okolí. Lidé, kteří budou umět prožít svůj život plodně právě s využitím dovedností, které ve škole získali.

Zajímejte se o změny, které připravuje „vaše“ škola, a **pomáhejte** je prosadit – **JE TO V ZÁJMU VAŠICH DĚTÍ !**